

อภิธานการ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความรู้และความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์
ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน

สำนักหอสมุด

ทศพล จูม่น

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วันลงทะเบียน 12 JUL 2011

เลขทะเบียน 15668693

เลขเรียกหนังสือ ๑ LB

๓๗

๓๖๓๓

๒๕๕๒

งานวิจัยฉบับนี้อยู่ภายใต้ทุนอุดหนุนการวิจัย

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ปีงบประมาณ 2552

ธันวาคม 2552

ประกาศกฤษฎีกา

รายงานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจาก คณะกรรมการวิจัย ประจำคณะ
นิติศาสตร์ ท่านคณบดีคณะนิติศาสตร์ รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีคณะนิติศาสตร์ เลขานุการ
คณะนิติศาสตร์ ที่สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมถึงคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ที่ทำให้
การศึกษาค้นคว้าวิจัยฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
ที่นี้

ขอขอบคุณเสโฆสรนินิต ตัวแทนนิสิตแต่ละชั้นปี และนิสิตคณะนิติศาสตร์ทุกท่าน ที่ตอบ
แบบสอบถาม จนทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ มานำเสนอ

คุณค่าประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอบอบแต่ผู้มีพระคุณคือ นาง
อมรินทร์ นามประยูร มารดาของผู้ศึกษา ขอท่านของประสบความสำเร็จ โชคดีและเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป

ทศพล จูม่น

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายงานวิจัย

1. เพื่อทราบถึงความรู้ และความเข้าใจของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อกะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษในการตัดคะแนน
2. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อกะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์ในการลงโทษ หรือการตัดคะแนน
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาพัฒนาคุณภาพด้านงานวินัยและพัฒนานิสิตของคณะนิติศาสตร์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นความสำคัญของสภาพปัญหาการขาดความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิตในเรื่อง วินัยนิสิตทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษคณะนิติศาสตร์ ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ ชั้นปี และหลักสูตร
2. ข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจต่อกะแนนความประพฤติ และการตัดคะแนน โดยระบุตามหัวข้อว่าทราบ หรือไม่ทราบการคิดหาค่าคำนวณจะใช้สถิติความถี่ ร้อยละ และเปอร์เซ็นต์ (Frequencies) มาอธิบายมีลักษณะเป็นปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ออกแบบสอบถามทดสอบจำนวน 20 ชุด ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถาม เพื่อนำกลับมาวิเคราะห์ข้อมูล ศึกษาผลข้อมูลจากแบบทดสอบจำนวน 20 ชุด เพื่อทำการวิเคราะห์หาข้อผิดพลาดของแบบสอบถาม นำมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2. ออกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ดำเนินการแจกแบบสอบถาม พร้อมอธิบายแบบสอบถามโดยละเอียด และดำเนินการเก็บเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ใช้สถิติร้อยละ มาอธิบายความรู้ และความเข้าใจของนิสิต ต่อเรื่องวินัยนิสิต

2. ใช้การวิเคราะห์ ค่า Sig. เพื่อมาวิเคราะห์ปัญหาเปรียบเทียบระหว่าง นิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ที่แตกต่างกัน โดยทดสอบความเชื่อมั่น 95% $*P < 0.05$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1 กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้คือตัวแทนนิสิตภาคปกติ ภาคพิเศษ นิสิตหญิง นิสิตชาย รวมถึงนิสิตที่ดำรงตำแหน่ง ในสโมสรนิสิต

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีทั้งแบบประเมิน และการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อการเสนอปัญหา ถกแถลง และวิเคราะห์ ตลอดจนเสนอแนวทางในการแก้ไข คือ

2.1 ศึกษาจากข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวรด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 – 2550

2.2 ศึกษาข้อมูลที่ได้จากวิจัยเรื่อง ปัจจัยจูงใจการแต่งกายตามระเบียบของนิสิต H-SMILE

2.3 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการศึกษาดังความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิเทศศาสตร์ ต่อกะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน ที่นิสิตได้ดำเนินการทำ จำนวน 286 คน เพื่อนำประเด็นปัญหาที่แท้จริงมาเสนอ

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ ผู้วิจัยได้เชิญ ตัวแทนที่จะเข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย จำนวนทั้งหมด 1 ครั้ง ได้แก่ ตัวแทนนิสิตภาคปกติ ภาคพิเศษ นิสิตหญิง นิสิตชาย และนิสิตเพศที่ 3 รวมถึงนิสิตที่ดำรงตำแหน่งในสโมสรนิสิต ได้เข้าสัมภาษณ์ และร่วมเสนอความคิดเห็นต่อวินัยนิสิต เพื่อทราบปัญหา และแนวทางการวิเคราะห์ เสนอแนวทางและมุมมองของนิสิต ในการพัฒนางานวินัยนิสิตต่อไป

2.5 รวบรวมนำผลของทั้งคุณภาพ และปริมาณมาวิเคราะห์ข้อมูล

2.6 เลือกแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มารองรับนโยบายการพัฒนางานวินัยนิสิต ที่ได้ปัญหามาจากนิสิต รวมถึงกำหนดนโยบายในการพัฒนางานอย่างมีเหตุ และมีผลต่อไป

2.7 สรุปข้อมูล เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และนำเสนอข้อมูลงานวิจัย สรุปให้เห็นเป็นสภาพปัญหา มุมมอง ความต้องการ และแนวทางในการแก้ไขปัญหา ให้ทางคณะนิเทศศาสตร์ และมหาวิทยาลัยนเรศวร ทราบต่อไป

ผลการดำเนินงานวิจัย

นิติต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรส่วนใหญ่ไม่ทราบเรื่องคะแนนความประพฤติว่าตนเองมีคะแนนความประพฤติ ไม่ทราบรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องวินัยนิติต ข้อวินัยนิติต ขึ้นตอน รวมถึงหลักเกณฑ์ ต่างๆ ที่ตนเองพึงทราบ ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ซึ่งผลการประเมินด้านความรู้พบว่านิติตส่วนใหญ่ตอบไม่ทราบถึงร้อยละ 95.2 ซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นผลการวิจัยที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง กับงานวินัยนิติต เนื่องจากผู้วิจัยได้ให้สมมติฐานทางการวิจัยในขั้นต้นว่า นิติตภาคปกตินั้นจะทราบข้อมูลด้านวินัยนิติตมากกว่านิติตภาคปกติ แต่หลังจากสรุปข้อมูลการประเมินพบว่า นิติตภาคปกติ และภาคพิเศษไม่ต่างกันเลยในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลด้านงานวินัยนิติต แต่ในด้านของการมองสภาพปัญหานิติตภาคปกติ ให้ความสำคัญในเรื่องของการต้องการมีส่วนร่วมในการปรับระเบียบข้อบังคับมหาวิทยาลัยใหม่บางข้อ มากกว่านิติตภาคพิเศษ โดยเฉพาะในเรื่องของการทุจริตสอบ ที่นิติตคณะนิเทศศาสตร์ให้ความเห็นว่าเป็นโทษที่รุนแรงเกินไป ในเรื่องของการให้พักการศึกษา ขอเสนอให้เพียงติด F ในรายวิชานั้นๆ และบำเพ็ญประโยชน์พอ และเห็นด้วยอย่างยิ่งในการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวรว่าด้วยวินัยนิติตใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน

สารบัญ

หน้า

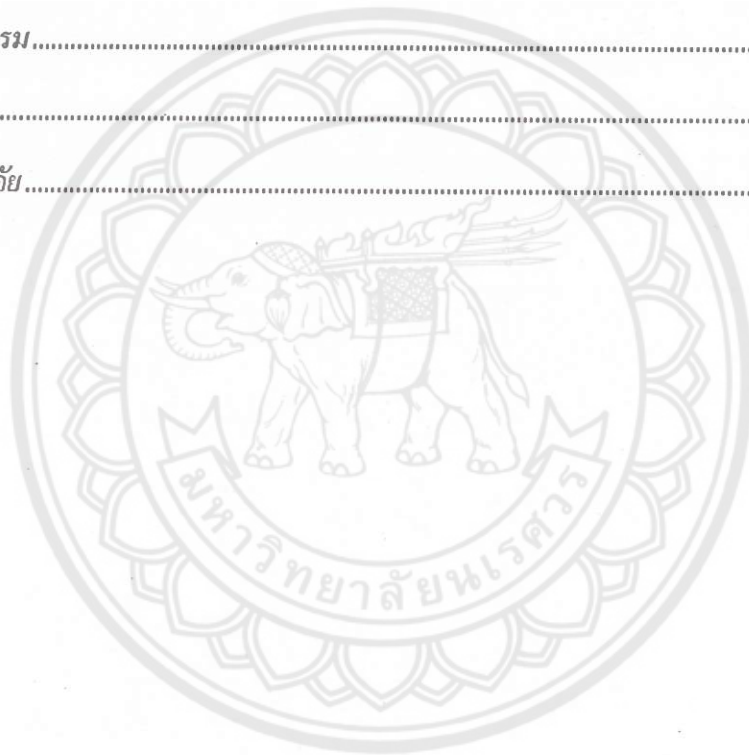
ประกาศศุภฤกษ์ประการ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	1
ขอบเขตงานวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	3
บทที่ 2.....	4
แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
บทที่ 3.....	24
วิธีการวิจัย วิธีการ และอุปกรณ์.....	24
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	26

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

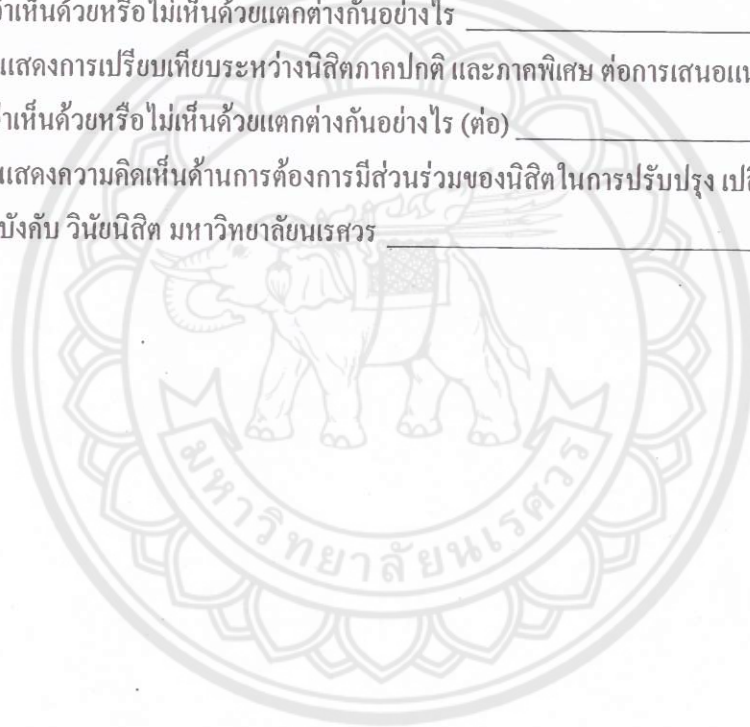
บทที่ 4.....	28
ผลการวิจัย.....	28
บทที่ 5.....	41
สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	41
สรุปผลการวิจัย	41
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	44
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก	48
ประวัติผู้วิจัย	53

ก :

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไป _____	28
ตารางที่ 2 แสดงความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ _____	29
ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของการตัดคะแนน และบทลงโทษ กรณีไม่ร้ายแรง _____	30
ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของการตัดคะแนน และบทลงโทษ กรณีไม่ร้ายแรง (ต่อ) _____	31
ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนิสิตต่อการมีส่วนร่วม _____	33
ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความรู้ และความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ ระหว่างภาค ปกติ และภาคพิเศษ _____	34
ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ต่อการเสนอแนะด้านข้อ วินัยนิสิต ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแตกต่างกันอย่างไร _____	35
ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ต่อการเสนอแนะด้านข้อ วินัยนิสิต ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแตกต่างกันอย่างไร (ต่อ) _____	36
ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นด้านการต้องการมีส่วนร่วมของนิสิต ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ระเบียบข้อบังคับ วินัยนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร _____	38

ความเป็นมาของปัญหา

ตามที่มหาวิทยาลัยนเรศวร กำหนดให้นิสิตทุกคนมีคะแนนความประพฤติ นิสิต จำนวน 100 คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และหากนิสิตกระทำความผิดตามข้อบังคับ จะถูกดำเนินการทางวินัยนิสิตตามกฎระเบียบข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 - 2550¹ ซึ่งถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญสำหรับนิสิต คณะนิติศาสตร์ จะต้องทราบ

ปัจจุบันนิสิต คณะนิติศาสตร์ ไม่ทราบข้อมูลด้านคะแนนความประพฤติ และขาดความรู้เรื่องกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย อย่างแท้จริง² ซึ่งนิสิตคณะนิติศาสตร์ถือเป็นผู้ศึกษาถึงศาสตร์ด้านกฎหมายที่บังคับใช้กับสังคมไม่ให้ออกความวุ่นวายมีตัวบทลงโทษต่างๆที่ละเอียดอ่อนแต่นิสิตคณะนิติศาสตร์กับ ขาดความรู้ด้านคะแนนความประพฤติของตน ด้านกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ที่ออกมาเพื่อให้ นิสิตยึดถือและปฏิบัติตลอดระยะเวลา ที่ศึกษาอยู่ ดังนั้น นักวิจัยเห็นความสำคัญของปัญหา จึงเห็นควรศึกษาและวิเคราะห์ความรู้ รวมถึงความต้องการของนิสิตในเรื่องของงานวินัยและพัฒนานิสิต ผ่านหลักการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ของระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยมองว่านิสิตที่ศึกษาด้านกฎหมายจะต้องมีความคิดเห็นและสะท้อนด้านกฎระเบียบข้อบังคับ ในเชิงพัฒนาและปรับใช้เบื้องต้นในงานวินัยนิสิตของคณะนิติศาสตร์ ต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อทราบถึงความรู้ และความเข้าใจของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษในการตัดคะแนน
2. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์ในการลงโทษ หรือการตัดคะแนน
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาพัฒนาคุณภาพด้านงานวินัยและพัฒนานิสิตของคณะนิติศาสตร์

¹ ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 - 2550 ของงานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

² ระบุแบบสอบถามนิสิตเรื่องความรู้ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต

ขอบเขตงานวิจัย

ขอบเขตเนื้อหาสาระของการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน 3 ส่วน ดังนี้

1. จากการแจกสำรวจข้อมูลในเรื่องความรู้ความเข้าใจของนิสิตต่อคะแนนความประพฤติ และหลักเกณฑ์การลงโทษ ก่อนทำงานวิจัยจำนวน 100 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ และวางแผนทำแบบสอบถามโดยละเอียด

2. ศึกษาถึงความเข้าใจของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษในการตัดคะแนนจากแบบสอบถาม

3. ศึกษาความคิดเห็นของนิสิต ผ่านการประชุมกลุ่มย่อยของ ผู้นำ ตัวแทนของนิสิตทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ ของคณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์ในการลงโทษ ผ่านการมีส่วนร่วม

ขอบเขตประชากร

1. จำนวนหลักสูตร สาขาชั้นปีของนิสิตใน คณะนิติศาสตร์
2. จำนวนนิสิตใน คณะนิติศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ต่อองค์กร

1.1 งานกิจการนิสิต ทราบถึงความเข้าใจของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักการในการลงโทษทางวินัย นิสิต การหักคะแนนความประพฤติ เพื่อนำไปวิเคราะห์และวางแผนการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ และการให้ความรู้แก่นิสิตในเรื่องของคะแนนความประพฤติ

1.2 งานกิจการนิสิตทราบถึงความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์ในการลงโทษ หรือการตัดคะแนน เพื่อวิเคราะห์ถึงความต้องการในส่วนนิสิตเสนอต่อคณะกรรมการวินัย นิสิตประจำคณะ ในการกำหนดจุดยุทธศาสตร์ ในการพัฒนา งานวินัยและพัฒนา นิสิต

2. ต่อนิสิต

2.1 นิสิตได้ทราบถึงข้อมูลด้านคะแนนความประพฤติของตนเอง และหลักเกณฑ์ในการลงโทษ

2.2 นิสิตได้มีโอกาสสะท้อนความต้องการ และความคิดเห็นของตนเองในด้านหลักเกณฑ์ในการตัดคะแนนความประพฤติ หรือแนวทางต่างๆ ในงานวินัย นิสิต

นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

นิสิต	หมายถึง	นิสิตในระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์
ข้อบังคับ	หมายถึง	กฎระเบียบข้อบังคับ ที่ออกโดยมหาวิทยาลัย นเรศวร เพื่อบังคับใช้กับนิสิต มหาวิทยาลัย นเรศวร ให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย
คะแนนความประพฤติ	หมายถึง	คะแนนที่มหาวิทยาลัยนเรศวรกำหนดให้นิสิต ต้องมีคะแนนความประพฤติ นิสิต จำนวน 100 คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพเป็นนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทที่ 2

แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความรู้และความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะ
นิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน
ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการเสนอผลการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยนิสิต

ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร ดานวินัยนิสิตปี พ.ศ. 2547 - 2550 ฉบับนี้
จัดทำและรวบรวมขึ้น เพื่อเผยแพร่กฎ ระเบียบด้านวินัยนิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวรให้แก่
นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรได้รับทราบและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
ระหว่างที่ศึกษาอยู่ร่วมกันภายในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ รวมถึงเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจของ
ผู้บริหาร เป็นหลักฐานและเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร / คณาจารย์ / บุคลากร ด้าน
กิจการนิสิตและผู้เกี่ยวข้อง

(นางสมพิศ ทองสุก)

ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย เครื่องแต่งกายนิสิตชั้นปริญญาตรี พ.ศ.2548

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย เครื่องแต่งกาย นิสิตภาคปกติ ชั้นปริญญาตรี พ.ศ.2533 เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 (2) และมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.2533 โดยมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 119 (3/2548) เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2548 จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย เครื่องแต่งกายนิสิตชั้น ปริญญาตรี พ.ศ. 2548

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย เครื่องแต่งกายนิสิต ภาคปกติชั้น ปริญญาตรี พ.ศ.2533

บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือข้อตกลง อื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยนเรศวร
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยนเรศวร
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร
“คณะ”	หมายความว่า	วิทยาเขต และคณะต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นใน

มหาวิทยาลัย โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และที่จัดตั้งโดยอำนาจสภามหาวิทยาลัย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรภาคปกติและ ภาคพิเศษชั้นปริญญาตรี

“เครื่องแต่งกาย” หมายความว่า เครื่องแต่งกายของนิสิต ซึ่ง ประกอบด้วย เสื้อ กางเกงหรือกระโปรง ผ้าผูกคอ (เน็คไท) เข็มขัด รองเท้า ถุงเท้า และเครื่องหมาย

“เครื่องหมาย” หมายความว่า เครื่องหมายราชการของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย เข็มมหาวิทยาลัย และหัวเข็มขัดมหาวิทยาลัย

ข้อ 5 ให้เครื่องแต่งกายของนิสิตมหาวิทยาลัยมีสองประเภท สำหรับใช้แต่งในโอกาสต่างๆ ดังนี้

(1) เครื่องแต่งกายปกติ ใช้สำหรับสวมใส่ในเวลาเรียนปกติ เวลาสอบ และไปติดต่อกับหน่วยงาน ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(2) เครื่องแต่งกายชุดพิธีการ ใช้สำหรับแต่งในงานราชพิธี ราชพิธี หรือพิธีอื่นๆ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัย

ข้อ 6 เครื่องแต่งกายสำหรับนิสิตหญิง

เครื่องแต่งกายปกติ

(1) เสื้อสีขาวคอเชิ้ตแขนสั้น เนื้อข้อศอก ไม่รัดรูป ไม่มีกระเป๋าสี ไม่มีลวดลายที่คอและแนวสาบอกติดกระดุมโลหะมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัย 5 เม็ด เนื้อผ้าหนาพอควร เวลาสวมสอดชายเสื้อไว้ในกระโปรงให้เห็นสายเข็มขัด กัดเข็มเครื่องหมายที่อกด้านซ้าย

(2) กระโปรงทรงสุภาพ สีเทาเข้ม สีดำ หรือสีกรมท่า เนื้อผ้าหนาพอสมควร ไม่มีลวดลาย ชายกระโปรงผ่าพับซ้อน ความยาวเสมอเข่า

(3) เข็มขัดแบบสุภาพสีดำ หัวเข็มขัดมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัย

(4) รองเท้าทรงสุภาพ หัวสั้นหรือรัดสั้น สีขาว หรือสีดำ

(5) ทรงผม ทรงสุภาพ ไม่ข้อมหรือโกศกผมสีจุดฉลาด ถ้าผมยาวให้รวบผมให้

เรียบร้อย

เครื่องแต่งกายพิธีการ

(1) เสื้อสีขาวคอเชิ้ตแขนสั้น ไม่มีสาบหลังและสาบแขน ปลายแขนเดินตะเข็บดูไม่ห่อไหล่ คอและแนวสาบอกติดกระดุมโลหะมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัย 5 เม็ด กัดเข็มเครื่องหมายที่อกเบื้องซ้ายเนื้อผ้าหนาพอควร เวลาสวมสอดชายเสื้อไว้ในกระโปรงให้เห็นสายเข็มขัด

(2) กระโปรงทรงสุภาพ สีเทาเข้ม เนื้อผ้าหนาพอสมควร ไม่มีลวดลาย ชายกระโปรงผ่าพับซ้อน ความยาวเสมอเข่า

(3) เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง 4 เซนติเมตร หัวเข็มขัดมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัย

(4) รองเท้าหนังทรงสุภาพหัวสั้นสีดำ ส้นรองเท้าสูงไม่เกิน 3 นิ้ว ไม่มีลวดลาย สวมถุงน่องสีเนื้อ

(5) ทรงผม ทรงสุภาพ ไม่ข้อมหรือโกศกผมสีจุดฉลาด ถ้าผมยาวให้รวบผมให้

เรียบร้อย

ข้อ 7 เครื่องแต่งกายสำหรับนิสิตชาย

(1) เสื้อสีขาวคอเชิ้ต ที่คอและแนวสาบอก ติดกระดุมสีขาว ปกเสื้อแหลม ผ่าอกโดยตลอด ไม่มีลวดลาย มีกระเป๋าด้านซ้าย เวลาสวมสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงให้เห็นสายเข็มขัด

- (2) กางเกงขาว (มีหูสอดเข็มขัด) สีเทาเข้ม สีดำ หรือสีกรมท่า อย่างใดอย่างหนึ่ง
- (3) เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัย
- (4) ถุงเท้าสีเดียวกับรองเท้า
- (5) รองเท้าหนังทรงสุภาพ หุ้มส้นหรือรัดสันสีดำ หรือสีขาว ไม่มีลวดลาย
- (6) ทรงผมทรงสุภาพ เช่น รองทรงไม่ข้อมหรือ โกรกผมสีน้ำตาล หรือไว้ผมยาว

เกินควร

เครื่องแต่งกายชุดพิธีการ

(1) เสื้อสีขาวคอเชิ้ตแขนยาว ที่คอและแนวสาบอก ติดกระดุมสีขาว ไม่มีลวดลาย มีกระเป๋าด้านซ้าย ไม่พับแขน ผูกเน็คไทสีเทา มีสัญลักษณ์ธรรมมหาวิทยาลัย เวลาสวมสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงให้เห็นสายเข็มขัด

- (2) กางเกงขาว สีเทาเข้ม
- (3) เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดมีเครื่องหมายมหาวิทยาลัย
- (4) ถุงเท้าสีดำ
- (5) รองเท้าหนังทรงสุภาพ หุ้มส้นสีดำ
- (6) ทรงผมสุภาพ เช่น รองทรงไม่ข้อมหรือ โกรกผมสีน้ำตาล หรือไว้ยาวเกินควร

ข้อ 8 เครื่องหมายให้เป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย เครื่องหมายราชการ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ 9 สำหรับนิสิตอื่นไม่มีสิทธิแต่งกายตามข้อบังคับนี้

ข้อ 10 การแต่งกายนอกเหนือไปจากข้อบังคับนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี

ข้อ 11 ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2548

ใจศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงใจศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ว่าด้วย วินัยนิติต พ.ศ. 2547

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิติตเพื่อส่งเสริมและ
ธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง และมารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤติคนร่วมกันของนิติตในสถาบันแห่งนี้
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.
2533 โดยมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุมครั้งที่ 116 (6/2547) เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2547 จึง
ให้ออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยวินัยนิติต พ.ศ.
2547”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิติต พ.ศ.2536

ข้อ 4 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออก
ประกาศได้

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 5 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีที่นิติตสังกัดอยู่และให้

หมายความรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิติตสังกัด

“คณะ” หมายความว่า คณะวิชาที่นิติตสังกัดและให้

ความหมายรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะด้วย

“นิติต” หมายความว่า นิติตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย

นเรศวร

หมวด 2

วินัยนิสิต

ข้อ 6 นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ 7 นิสิตจะต้องแต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 8 นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเองในทุกโอกาส และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรม และจรรยาบรรณทางอื่นดั่งงามไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

ข้อ 9 นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี หรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานิสิต ของสถาบันแห่งนี้ รวมทั้งสถาบันอื่นๆ และบุคลากรภายนอก

ข้อ 10 นิสิตต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพเคารวะ และไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ดูหมิ่น ต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยอำนาจและระเบียบแบบแผน

ข้อ 11 นิสิตต้องแสดงบัตรประจำตัวนิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ 12 นิสิตจะอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยได้ไม่เกิดเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ 13 นิสิตต้องรักษาชื่อเสียง และเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตหรือประพฤติชั่วดังกรณีต่อไปนี้

13.1 ทูจริตในการศึกษาและการสอบ

13.2 ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

13.3 ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง

13.4 ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน

13.5 เสพสุราเมรัย หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีเมาหรือสิ่งเสพติดใดๆ จนไม่สามารถครองสติได้ หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเอง และส่วนร่วมของมหาวิทยาลัย

13.6 กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำร้ายหรือเสียหาย

13.7 กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด 3

โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ 14 โทษฐานความผิดวินัยมี 5 สถาน และแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

14.1 ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

14.1.1 ว่ากล่าวตักเตือน

14.1.2 ตัดคะแนนความประพฤติ

14.1.3 ภาคทัณฑ์

14.2 ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

14.2.1 ให้พักการศึกษา หรือพักการให้ปริญญาไม่เกินสองปี

การศึกษา

14.2.2 ไล่ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า “ไล่ออก”

หรือ “dishonorably expelled”

กรณีใดที่จักตัดสินว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงให้อยู่ในดุลยพินิจ

ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

หมวด 4

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ 15 ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนิสิตกระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต

ข้อ 16 การดำเนินการทางวินัยนิตินัดแก่นิสิตซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามสมควรเพื่อให้ได้ความจริง และยุติธรรมโดยไม่ชักช้า และการดำเนินการ เช่น ว่าเป็นต้องเปิดโอกาสให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้กล่าวหาเมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ 19 หรือ ข้อ 20 แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่อง

ข้อ 17 ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิสิตกระทำผิดวินัยนิตินัดร้ายแรงให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายลงโทษได้เลยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

กรณีใดเป็นความผิด โดยแจ้งชัดให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด 5

การสอบสวนวินัยนิต

ข้อ 18 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 16 วรรคสอง ให้แต่งตั้งจากอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นประธาน กรรมการอีกอย่างน้อยสามคนและให้มีนิตกรจากหน่วยกฎหมายหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ 19 ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนขอขยายเวลาการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งหนึ่งครั้งไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ 20 ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่อยู่ในการครอบครองให้คณะกรรมการสอบสวนได้

ข้อ 21 นิตที่ถูกลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งข้อกล่าวหาชี้แจงแก่ข้อ กล่าวหาตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หมวด 6

อำนาจการลงโทษนิต

ข้อ 22 ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนิต ได้แก่

22.1 อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

22.2 คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายในคณะที่นิตผู้กระทำผิดสังกัด

ข้อ 23 นิตใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิตรายงานตัวอบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ 24 การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด มิให้เป็นไปโดยพยานบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษ โดยไม่มีความคิดในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

หมวด 7
การอุทธรณ์

ข้อ 25 นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ 26 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ 27 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ผู้ที่อุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงาน การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล หรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษ จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผล และความจำเป็น เป็นเรื่องๆ ไป

ข้อ 28 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษจะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ ให้แต่งตั้ง คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้แต่งตั้ง คณะกรรมการอุทธรณ์ ขึ้นพิจารณาและเสนอความเห็นให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า สมควรแก้ความผิดให้ยกอุทธรณ์ และให้คณะกรรมการอุทธรณ์เสนอกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นสิ้นสุด

ข้อ 29 ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการจากตัวแทนคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยสองคนจากตัวแทนองค์การนิสิตหนึ่งคน และนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้คณะกรรมการตามวรรคก่อนมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ 30 ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ปากคำใหม่ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ 31 นิติผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ผู้มีอำนาจสั่งโทษผู้นั้นตามระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ 32 กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามระเบียบหรือข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2547

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร

เรื่อง หลักเกณฑ์การลงโทษและตัดคะแนนความประพฤตินิสิต

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.2533 ประกอบกับความในข้อ 6 ข้อ 14 และข้อ 16 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ.2547 และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 11 (2548) วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2548 อธิการบดีจึงกำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษและตัดคะแนนความประพฤตินิสิตที่กระทำผิดวินัยนิสิต ดังนี้

ข้อ 1 ให้นิสิตของมหาวิทยาลัยแต่ละคนมีคะแนนความประพฤติ 100 คะแนน ตลอดระยะเวลาที่มีสภาพเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ 2 ให้คณาจารย์หรือนุคคนที่พบเห็นนิสิตกระทำผิดหรือนุคคนที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดของนิสิตเสนอตัดคะแนนความประพฤติโดยระบุโทษที่นิสิตกระทำความผิดเสนอต่อคณะที่นิสิตสังกัด

ข้อ 3 ให้คณะกรรมการการนิสิตคณะเป็นผู้พิจารณาตัดคะแนนความประพฤตินิสิตแล้วเสนอคณบดี เพื่อสั่งลงโทษและตัดคะแนนความประพฤตินิสิต โดยแจ้งให้นิสิตผู้นั้นทราบ

ข้อ 4 ให้คณะรวบรวมการตัดคะแนนความประพฤติ แจ้งกองกิจการนิสิตทราบ

ข้อ 5 ให้งานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิตรวบรวมรายงานการตัดคะแนนความประพฤติเป็นรายคณะ เสนอคณะกรรมการกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรทราบทุกๆเดือน และเมื่อคณะกรรมการกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรรับทราบแล้ว ให้งานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิตทำหนังสือแจ้งให้ผู้ปกครองของนิสิตทราบ

ข้อ 6 นิสิตที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติเกินกว่าหนึ่งครั้งแต่รวมแล้วไม่เกิน 40 คะแนน ให้คณะที่นิสิตสังกัดลงโทษภาคทัณฑ์ ถ้าเกิน 40 คะแนน ให้คณะเสนอให้คณะกรรมการกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยพิจารณา

ข้อ 7 กรณีคณะกรรมการกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยพิจารณาลงโทษให้พักการศึกษาให้งานวินัยและพัฒนานิสิต กองกิจการนิสิตเสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

ข้อ 8 นิสิตที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันแล้วเกินกว่า 60 คะแนน ให้ลงโทษพักการศึกษามีกำหนด 1 ภาคการศึกษา

ข้อ 9 นิสิตที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันแล้วไม่เกินกว่า 60 คะแนน แต่ไม่เกิน 80 คะแนน ให้ลงโทษพักการศึกษามีกำหนด 2 ภาคการศึกษา

ข้อ 10 นิสิตที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งเดียวหรือหลายครั้ง รวมกันแล้วไม่เกินกว่า 80 คะแนน แต่ไม่เกิน 99 คะแนน ให้ลงโทษพักการศึกษามีกำหนด 3 ภาคการศึกษา

ข้อ 11 กรณีนิสิตกระทำความผิดวินัยนิตก่อนวันใช้ประกาศฉบับนี้ และการดำเนินการทางวินัยนิตยังไม่เสร็จสิ้น ให้พิจารณาดำเนินการเฉพาะส่วนที่เป็นคุณแก่นิสิต

ข้อ 12 นิสิตที่ถูกลงโทษตามประกาศนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยวินัยนิต พ.ศ.2547

ลักษณะความผิดเกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติ

ความผิดประเภทไม่ร้ายแรง

ลักษณะความผิด	เกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติ
1. ไม่พกบัตรประจำตัวนิตเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตรวจสอบ	5 - 15 คะแนน
2. อยู่ในบริเวณ มหาวิทยาลัยเกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีๆ ไป	5 - 15 คะแนน
3. แต่งกายผิดระเบียบหรือไม่สุภาพเรียบร้อยเมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ หรือติดต่อหน่วยราชการซึ่งถูกตักเตือนและภาคทัณฑ์ไว้ไม่เกิน 2 ครั้ง	5 - 15 คะแนน
4. มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่ลามกอนาจารไว้ในครอบครอง	5 - 15 คะแนน
5. สูบบุหรี่ หรือ กระทำผิดระเบียบการใช้อาคาร สถานที่ หรือ กระทำการใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่สกปรก	5 - 15 คะแนน
6. แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ ติดต่อหน่วยราชการ	5 - 20 คะแนน
7. ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย	5 - 20 คะแนน
8. แสดงกิริยาไม่เคารพอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่หรือไม่เชื่อฟังคำสั่ง คำตักเตือนของอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานโดยมิชอบ	5 - 20 คะแนน

ลักษณะความผิดเกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติ
ความผิดประเภทไม่ร้ายแรง

ลักษณะความผิด	เกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติ
9. ใช้จ่ายพาหนะในมหาวิทยาลัย ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน เช่น จอดรถในที่ห้ามจอด เป็นต้น	5 - 20 คะแนน
10. ประพฤติตนไม่เป็นสุภาพชน เช่น พูดคำหยาบ คำส่อเสียด คำทอ เป็นต้น	5 - 20 คะแนน
11. กล่าวคำเท็จ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความอันควรบอกต่อ อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย	5 - 20 คะแนน
12. มีสุราหรือของมึนเมาไว้ในครอบครอง	5 - 20 คะแนน
13. กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายเสียหาย	5 - 20 คะแนน
14. ให้ถ้อยคำ ข้อมูลหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ	5 - 20 คะแนน
15. จัดทำหรือมีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ซึ่งสิ่งพิมพ์ ภาพวาด สิ่งเขียน หรือกล่าวถ้อยคำ หรือ กระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของผู้อื่น หรือสถาบัน	5 - 40 คะแนน
16. กระทำการใดๆ ที่คณะกรรมการกิจการนิสิตพิจารณาเห็นว่า เป็นความผิดประเภทไม่ร้ายแรง	5 - 40 คะแนน

ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

มณฑล สงวนเสริมศรี
(รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร

เรื่อง หลักเกณฑ์การลงโทษและตัดคะแนนความประพฤตินิสิต

.....

เพื่อให้ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร แต่งเครื่องแต่งกายอย่างถูกระเบียบ เหมาะสม อันเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีต่อตนเอง และเป็นที่ยกย่องของสถาบัน และเพื่อสอดคล้องกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย เครื่องแต่งกายนิสิตชั้นปริญญาตรี พ.ศ.2548

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.2533 ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 3 /2550 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550 มหาวิทยาลัย จึงกำหนดมาตรการดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งกายนิสิตชั้นปริญญาตรี ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่อง มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งกายนิสิตชั้นปริญญาตรี”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ นิสิตระดับปริญญาตรีทุกคน แต่งกายนิสิตตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยเครื่องแต่งกายนิสิตชั้นปริญญาตรี พ.ศ.2548 ในวันและเวลาราชการ

ข้อ 4 ให้คณาจารย์ผู้รับผิดชอบกระบวนการรายวิชาที่สอนในวันแรกของสัปดาห์ของการเข้าชั้นเรียน แจ้งให้นิสิตปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยเครื่องแต่งกายนิสิตชั้นปริญญาตรี พ.ศ.2548

ข้อ 5 ให้คณาจารย์ช่วยสอดส่อง ควบคุมดูแล และตักเตือน นิสิตที่แต่งเครื่องแต่งกายนิสิตไม่ถูกต้องตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ในรายชั่วโมงที่มีการเรียนการสอนวิชาของตน

ข้อ 6 หากมี นิสิตแต่งกายไม่ถูกต้องตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ให้ดำเนินการ ดังนี้

6.1 ให้คณาจารย์ตักเตือน หรือ ไม่อนุญาตให้เข้าชั้นเรียน หรือ ไม่อนุญาตให้เข้าห้องสอบ และแจ้งให้ฝ่ายกิจการนิสิตของคณะที่ นิสิตสังกัดดำเนินการทางวินัย นิสิตผู้กระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับดังกล่าวเพื่อลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยวินัยนิสิต พ.ศ.2547 ต่อไป

6.2 ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่รับติดต่องานราชการแก่นิสิตผู้นั้น

ทั้งนี้ เพื่อให้ประกาศฉบับนี้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการอย่างเคร่งครัด และให้คณาจารย์และบุคลากรแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต มา ณ ที่นี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550

(รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี)

2. แนวคิดการมีส่วนร่วม

หลักของการมีส่วนร่วม ในความหมายของการบริหารจัดการจะมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับ “การตัดสินใจ” นั่นคือ การมีส่วนร่วม จะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีคุณค่าและอย่างชอบธรรม และต้องเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่วางระบบไว้ให้ดูเหมือนว่าได้จัดกระบวนการให้มีส่วนร่วมแล้วเท่านั้น

ถ้าการตัดสินใจที่เกิดจากการมีส่วนร่วมมีความสมเหตุสมผล และชอบธรรมก็ต้องนำไปปฏิบัติ แต่ถ้าผู้มีอำนาจเห็นว่าการตัดสินใจนั้นไม่เหมาะสม ขัดกับการตัดสินใจของการมีส่วนร่วม ก็จะต้องอธิบายได้โดยมีมาตรฐานแห่งความชอบธรรมที่จะเลือกตัดสินใจเช่นนั้น โดยที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับได้

หากจะดูแผนภูมิของการมีส่วนร่วม (ดูแผนภูมิการมีส่วนร่วม) จะเห็นว่าตั้งแต่ขั้นที่น้อยที่สุดของการมีส่วนร่วม คือ “แจ้งเพื่อทราบ” นั่นคือ ได้ตัดสินใจไปแล้วจึงมาแจ้งให้ทราบ ถ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยอาจไม่สร้างปัญหา

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิการมีส่วนร่วม กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

ถ้าเห็นว่าการตัดสินใจนั้นอาจมีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็ควรจะต้องมี “การปรึกษาหารือ” ก็ถือว่ามีส่วนร่วมในระดับที่สูงขึ้นมาอีกเล็กน้อย คือได้รับฟังความคิดเห็นก่อนตัดสินใจ วิธีการที่มักจะหยิบขึ้นมาทำกันบ่อยๆ ในระดับนี้คือ “การทำประชาพิจารณ์” หรือ “การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน” ต้องเน้นย้ำว่ากระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะต้องทำตั้งแต่เริ่มคิดและตระหนักถึงปัญหา (ไม่ใช่ทำเมื่อได้ตัดสินใจไปแล้วและได้รับการประท้วง) เช่น ตระหนักว่ามีปัญหาเรื่องจำนวนขยะที่เพิ่มขึ้น มีความจำเป็นที่จะต้องหาที่ทิ้งขยะ จึงจัดการให้คนมามีส่วนร่วมเพื่อคิดหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกัน กระบวนการมีตั้งแต่ จัดเวทีคุยกันในกลุ่มเล็ก เคาะประตูบ้าน ใช้แบบสอบถาม แล้วประมวลข้อมูลเพื่อนำเสนอต่อผู้มีอำนาจเพื่อตัดสินใจ

การตัดสินใจก็ต้องฟังประเด็นต่างๆ พิจารณาทุกประเด็น และตอบคำถามให้ได้ทุกประเด็น การตัดสินใจต้องมีคุณธรรมและเป็นที่ยอมรับได้ หากไม่ทำกระบวนการมีส่วนร่วมเหล่านี้ แต่มาทำเพียงวิธีการรับฟังความคิดเห็นอย่างเป็นทางการครั้งเดียวหรือสองครั้ง ก็จะเกิดเป็นปัญหา เพราะกลายเป็นเวทีที่แต่ละฝ่าย คือ ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านมาแสดงจุดยืน ตอกย้ำความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มายืนยันว่าฉันถูก เธอผิด เวทีนี้จึงมักจะไม่ใช่เวทีที่เป็นการมาพูดคุยกัน

หากมีข้อขัดแย้งกันมาก การปรึกษาหารือหรือการรับฟังความคิดเห็นเฉยๆ จะไม่เหมาะสม จำเป็นต้องใช้กระบวนการมีส่วนร่วมที่ระดับสูงกว่า คือการร่วมเจรจาหาข้อยุติ (negotiation) หรือเจรจาโดยมีคนกลางกำกับกระบวนการ (mediation) คนกลางที่มากำกับกระบวนการจะต้องไม่ใช่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจ ผู้ที่จะทำหน้าที่ตัดสินใจคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลายหรือคู่เจรจา หาทางออกที่ดีที่สุดโดยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจนทุกฝ่ายพอใจ

ส่วนกระบวนการมีส่วนร่วมระดับสูงสุดคือการลงประชามตินั้น แม้จะดูดีที่แต่ละคนสามารถลงมติ แต่ละคนที่ลงกันได้ แต่การลงมติดังได้เพียง “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” หรือ “เอา” หรือ “ไม่เอา” อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้ง ความแตกแยกขึ้นอีก ถ้าสังคมยังไม่เข้าใจกระบวนการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

“กระบวนการมีส่วนร่วม” เป็นกระบวนการที่จะกระจายอำนาจจากผู้มีอำนาจที่แต่เดิมมักจะใช้อำนาจเหนือ (power over หรือ power against) ตามทฤษฎีผู้มีอำนาจจะชอบที่จะใช้อำนาจเหนือ เช่น แม่ซึ่งมีอำนาจมากกว่าลูก ก็มักจะใช้อำนาจเหนือลูก สั่งให้ลูกกลับบ้านก่อนค่ำ มาถึงวันหนึ่งลูกซึ่งโตขึ้นมาเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว ก็จะขอลงกลับบ้านดึก เพราะจะไปงานวันเกิดเพื่อน แม่ก็ยังใช้อำนาจเหนือให้กลับบ้านภายในหกโมงเย็น ถามว่าลูกสาวจะยังเชื่อและปฏิบัติตามไหม ตามทฤษฎีแล้ว หากผู้มีอำนาจยังใช้อิทธิพลเหนือไปเรื่อยๆ อำนาจนั้นๆ ก็จะใช้ไม่ได้ เพราะอำนาจที่มีหรือไม่มีนั้น ไม่ใช่เรา “มี” หรือ “ไม่มี” “อำนาจ” อย่างเดียว แต่อยู่ที่คนอื่นๆ ที่อยู่รอบข้างหรือที่เราใช้อำนาจเหนือเขา นั้น เขามองว่าเราเหมาะสมที่จะมีอำนาจเหนือหรือไม่ ซึ่งบางครั้งสำคัญกว่าด้วยซ้ำไป ฉะนั้นแทนที่แม่จะใช้อำนาจเหนือ หันมาใช้อำนาจร่วมกับ (power with) ลงมาพูดคุยกับลูก หาทางออกที่ดีกว่าแทนการสั่งอย่างเดียว ลูกก็จะยินดีปฏิบัติและเชื่อฟังแม่ต่อไป

การทำงานแบบมีส่วนร่วมนั้นไม่ว่าจะเป็นระดับครอบครัว ระดับโรงเรียน ระดับชุมชน ระดับองค์กร หรือระดับประเทศนั้นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการทันสมัยปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ (ownership) และจะทำให้ผู้มีส่วนร่วมหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนั้น ยินยอมปฏิบัติตาม (compliance) และรวมถึงตกลงยอมรับ (commitment) ได้อย่างสมัครใจ เต็มใจ และสบายใจ ได้มีการดำเนินการแก้ปัญหาความไม่เรียบร้อยในห้องเรียนโดยกระบวนการมีส่วนร่วม หลังจากพยายามด้วยวิธีการใช้ไม่เรียบร้อย ใช้กฎกติกาที่ครูอาจารย์ออกกฎหรือวางระเบียบให้นักเรียนปฏิบัติ แต่การยอมรับก็ยังไม่ได้ผลดีนัก ครูประจำชั้นได้ชวนนักเรียนในห้องให้ร่วมกัน “ตระหนัก” ถึงปัญหาในห้องเรียน เช่น ความสกปรก การแต่งกายนักเรียน การไม่มี

ระเบียบในห้องเรียน ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมที่จะวางกติกาตนเอง จนในที่สุดได้ระเบียบปฏิบัติประจำห้องที่ครูรับ เอามาจัดพิมพ์ติดไว้ในห้อง ปรากฏว่าได้รับการยอมรับและการปฏิบัติตามอย่างดีกว่ากฎกติกาที่ครูกำหนดคตินั้น ตัวอย่างเช่นนี้ เป็นตัวอย่างที่สามารถนำไปใช้ในองค์กรหรือรัฐวิสาหกิจที่จะสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่จะเป็นเครื่องมือของการมีส่วนร่วมอย่างมีคุณภาพต่อไป (ที่มา: วันชัย วัฒนศัพท์. การมีส่วนร่วมกับการพัฒนาองค์กร บรรยายในการสัมมนา นายจ้างและลูกจ้างภาครัฐวิสาหกิจ เรื่อง “ระบบทวิภาคีกับการแก้ปัญหาแรงงานในรัฐวิสาหกิจ วันที่ 6-8 มีนาคม 2546 โรงแรมพญาเชนเตอร์ เมืองพญา ชลบุรี จัดโดย กองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรเพื่อใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ(Independent Variables) ประกอบไปด้วย ตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม ได้แก่

- ภาคปกติ
- ภาคพิเศษ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

ความรู้และความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต ทั้งสองหลักสูตรต่อคะแนนความประพฤติ นิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน ที่มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการเสนอหลักเกณฑ์ด้วยทลงโทษวินัย นิสิต เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงประกาศของมหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบการศึกษา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรนำเสนอเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

1. ปัจจัยด้านสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม ได้แก่
 - นิสิตภาคปกติ
 - นิสิตภาคพิเศษ

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

1. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของวินัยนิสิต
2. การมีส่วนร่วมในเสนอและมุมมองในเรื่องของตัวบทลงโทษของวินัยนิสิต

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

1. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในภาคปกติจะมีความรู้ความเข้าใจ สนใจ ให้ความสำคัญ เรื่องของวินัย นิสิต มากกว่านิสิตภาคพิเศษ
2. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในภาคพิเศษให้ความสำคัญในเรื่องของกฎระเบียบข้อบังคับ น้อยกว่า นิสิตภาคปกติ แต่จะให้ความสำคัญในเรื่องของหลักเกณฑ์การลงโทษ โทษ และพร้อมที่จะ เสนอแนะในข้อคิดเห็นในการปรับเปลี่ยนบทลงโทษมากกว่าภาคปกติ

วิธีการวิจัย วิธีการ และอุปกรณ์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัยประกอบด้วย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกประชากรดังนี้

- 1. นิสิตภาคปกติ 161 คน
- 2. นิสิตภาคพิเศษ 126 คน

การกำหนดกลุ่มประชากรที่จะเก็บข้อมูลนั้นผู้วิจัย ได้ใช้สูตรการกำหนดกลุ่ม

ตัวอย่างของ Taro Yamane คือ
$$n = \frac{N}{1 + Ne}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง
 N = ขนาดประชากร
 e = ระดับความคลาดเคลื่อน

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชาชนในพื้นที่ ได้อ้างอิงจากข้อมูลจำนวนประชากร จาก ข้อมูลสถิติของกองบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยกำหนดนิสิตคณะนิติศาสตร์เพียง 2 ภาค คือภาคปกติ และภาคพิเศษ โดยกำหนดสูตรการเก็บข้อมูลของ Taro Yamane ที่ $\pm 5\%$ ดังตารางดังนี้

ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane

สำนักหอสมุด

12 JUL 2011

ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่างความคลาดเคลื่อน (e)		
	±3%	±5%	±10%
500	*	222	83
1,000	*	286	91
2,000	714	333	95
3,000	811	353	97
4,000	870	364	98
5,000	909	370	98
6,000	938	375	98
7,000	959	378	99
8,000	976	381	99
9,000	989	383	99
10,000	1,000	385	99
15,000	1,034	390	99
20,000	1,053	392	100
25,000	1,064	394	100
50,000	1,087	397	100
100,000	1,099	398	100

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นความสำคัญของสภาพปัญหาการขาดความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิตในเรื่อง วินัยนิสิตทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษคณะนิติศาสตร์ ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ ชั้นปี และหลักสูตร

2. ข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ และการตัดคะแนน โดยระบุตามหัวข้อว่าทราบ หรือไม่ทราบการคิดหาค่าคำนวณจะใช้สถิติความถี่ ร้อยละ และ เฟอร์เซ็นต์ (Frequencies) มาอธิบายมีลักษณะเป็นปลายเปิด

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 ออกแบบสอบถามทดสอบจำนวน 20 ชุด ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามเพื่อนำกลับมาวิเคราะห์ข้อมูล ศึกษาผลข้อมูลจากแบบทดสอบจำนวน 20 ชุด เพื่อทำการวิเคราะห์หาข้อผิดพลาดของแบบสอบถาม นำมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

1.3.2 ออกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ดำเนินการแจกแบบสอบถาม พร้อมอธิบายแบบสอบถามโดยละเอียด และดำเนินการเก็บเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.4.1 ใช้สถิติร้อยละ มาอธิบายความรู้ และความเข้าใจของนิสิต ต่อเรื่องวินัยนิสิต

1.4.2 ใช้การวิเคราะห์ ค่า Sig. เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหาเปรียบเทียบระหว่าง นิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ที่แตกต่างกัน โดยทดสอบความเชื่อมั่น 95% $*P < 0.05$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.5.1 กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้คือตัวแทนนิสิตภาคปกติ ภาคพิเศษ นิสิตหญิง นิสิตชาย และนิสิตพิเศษที่ 3 รวมถึงนิสิตที่ดำรงตำแหน่ง ในสโมสรนิสิต

1.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อการเสนอปัญหา กลั่นกรอง และวิเคราะห์ ตลอดจนเสนอแนวทางในการแก้ไข และเสนอแนะตามความต้องการของนิสิต ประเด็นในการการประชุมกลุ่มย่อย คือ

1.5.2.1 ศึกษาจากข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยรัตนนครด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 – 2550

1.5.2.2 ศึกษาข้อมูลที่ได้จากวิจัยเรื่อง ปัจจัยจูงใจการแต่งกายตามระเบียบของนิสิต H-SMILE

1.5.2.3 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการศึกษาถึงความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิสิตศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และ

หลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน ที่นิสิตได้ดำเนินการทำ จำนวน 287 คน เพื่อนำประเด็น ปัญหาที่แท้จริงมาเสนอ

1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยได้เชิญ ตัวแทนที่จะเข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย จำนวนทั้งหมด 1 ครั้ง ได้แก่ ตัวแทนนิสิตภาคปกติ ภาคพิเศษ นิสิตหญิง นิสิตชาย และนิสิตเทศที่ 3 รวมถึงนิสิตที่ดำรงตำแหน่ง ในสโมสรนิสิต ได้เข้าสัมภาษณ์ และร่วมเสนอความคิดเห็นต่อวินัยนิสิต เพื่อทราบปัญหา และ แนวทางการวิเคราะห์ เสนอแนวทางและมุมมองของนิสิตในการพัฒนางานวินัยนิสิตต่อไป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการนำประเด็นต่างๆ มาให้นิสิตวิเคราะห์ และมีส่วนร่วมในเสนอปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายในการพัฒนางานวินัยต่อไป

2.4.2 นำผลการประชุมกลุ่มย่อย พร้อมการสัมภาษณ์สภาพปัญหา และการเสนอ แนวทางการแก้ไข มาประกอบกับการวิเคราะห์ในขั้นที่แรก

2.4.4 สรุปข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และนำเสนอข้อมูลงานวิจัย สรุปให้เห็นเป็นสภาพปัญหา มุมมอง ความต้องการ และแนวทางในการแก้ไขปัญหา ให้ทางคณะ นิติศาสตร์ และมหาวิทยาลัยนเรศวร ทราบต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนนได้แบ่งการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จัดเก็บแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การจัดการประชุมกลุ่มย่อย

ตอนที่ 3 การสรุปประเด็นปัญหาจากแบบสอบถาม และการประชุมกลุ่มย่อย พร้อมเสนอแนวทางการพัฒนาและแก้ไข ให้ทางคณะนิติศาสตร์ และมหาวิทยาลัยดำเนินการวางแผนในการตัดสินใจพัฒนางานด้านวินัยนิสิตต่อไป

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน ที่ได้จัดเก็บแบบสอบถาม สรุปข้อมูลการวิเคราะห์ออกเป็นทั้งสิ้นจำนวน 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไป

ลำดับ	รายการประเมิน	ร้อยละ
1	เพศชาย	49.3
2	เพศหญิง	50.7
	รวม	100
1	ชั้นปีที่ 1	12.6
2	ชั้นปีที่ 2	34.4
3	ชั้นปีที่ 3	56.6
4	ชั้นปีที่ 4	5.1
5	ชั้นปีที่ 5	1
6	ชั้นปีที่ 6	.3
	รวม	100
1	ภาคปกติ	43.9
2	ภาคพิเศษ	56.1
	รวม	100

สรุปจากตารางที่ 1 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงดังนี้ ข้อมูลด้านเพศ แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 49.3 และเพศหญิงร้อยละ 50.7 ด้านชั้นปีได้จัดเก็บชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มากที่สุดเนื่องจากชั้นปีที่ 1 ทางงานกิจการนิสิตได้ให้ความรู้ทางด้านวินัยนิสิตไปบ้างแล้ว และมีกรณีกระทำความผิดทางวินัยน้อยกว่าชั้นปีอื่นๆ ซึ่งชั้นปีที่สามจัดเก็บคิดเป็นจำนวน 46.6 รองลงมา เป็นชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 34.4 การวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจนถึงชั้นปีที่ 6 นิสิตที่ยังไม่สำเร็จการศึกษามาร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย ข้อมูลด้านหลักสูตร ภาคปกติคิดเป็น ร้อยละ 43.9 และภาคพิเศษร้อยละ 56.1 ผู้วิจัยยังคงเน้นหนักในภาคพิเศษเนื่องจากเป็นหลักสูตรที่มีการกระทำความผิดทางวินัยนิสิตมากกว่านิสิตภาคปกติ

ตารางที่ 2 แสดงความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ

ลำดับ	รายการประเมิน	ร้อยละ	
		ทราบโดยละเอียด	ไม่ทราบ
1	นิสิตทราบหรือไม่ว่า ตนเองมีคะแนนความประพฤติ	41.5	58.5
2	นิสิตทราบหรือไม่ว่าตนเองมีคะแนนความประพฤติของตนเอง คนละกี่คะแนน	11.6	88.4
3	นิสิตทราบเรื่องหลักเกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติหรือไม่	23.1	76.9
4	นิสิตทราบถึงลักษณะความผิด ที่อาจทำให้ตนเองถูกตัดคะแนนความประพฤติหรือไม่	29.3	70.7
5	นิสิตทราบถึงขั้นตอนในการ ลงโทษ และตัดคะแนนความประพฤตินิสิตหรือไม่	20.4	79.6
6	นิสิตทราบหรือไม่ว่า ถูกหักคะแนนความประพฤติจำนวนเท่าใดจึงจะถูกลงโทษภาคทัณฑ์	5.4	<u>94.6</u>
7	นิสิตทราบหรือไม่ว่าหากโดนตัดคะแนนความประพฤติในครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกัน เป็นกี่คะแนนจะโดนพักการศึกษา	4.8	<u>95.2</u>

สรุปจากตารางที่ 2 เรื่อง ความรู้ และความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติพบว่า ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าตนเองมีคะแนนความประพฤติ คิดเป็นร้อยละ 58.5 และเรื่องหลักเกณฑ์ระเบียบต่างๆ ที่นิสิตควรรู้ก็ไม่ทราบเลยในทุกข้อ ซึ่งในแต่ละข้อมีเพียงส่วนหนึ่งที่ทราบ ซึ่งเห็นได้จาก การถูกตัดคะแนนความประพฤติที่มีโทษร้ายแรง ถึงกับพักการศึกษา ซึ่งทราบเพียงร้อยละ 4.8 และไม่ทราบรายละเอียดเลย ร้อยละ 95.2

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของการตัดคะแนน และบทลงโทษ กรณีไม่ร้ายแรง

ลำดับ	รายการประเมิน	เห็นด้วย	ระดับคะแนน				ไม่เห็น ด้วย
			1-5	6-10	11-15	มากกว่า 15	
1	ไม่พบบัตรประจำตัวนิสิตเมื่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตรวจสอบ	21.8	76.28	17.5	6.3	-	78.2
2	อยู่ในบริเวณ มหาวิทยาลัยเกินกว่าเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีๆ ไป	7.1	85	15	-	-	92.9
3	แต่งกายผิดระเบียบหรือไม่สุภาพเรียบร้อยเมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ หรือติดต่อหน่วยงานราชการซึ่งถูกตักเตือน และภาคทัณฑ์ ไว้ไม่เกิน 2 ครั้ง	45.6	63.2	33.8	3.1	-	54.4
4	มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือสื่อสิ่งพิมพ์ อื่นๆ ที่ลามกอนาจารไว้ในครอบครอง	39.1	43.1	26.3	25.4	3.6	60.9
5	กระทำผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่ สกปรก	50.3	24.5	25.9	51.5	8.3	49.7
6	แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ ติดต่อหน่วยงานราชการ	51	40.9	36.2	18.8	4	49
7	ความประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย	48.3	50.4	27.7	18.4	3.5	51.7
8	แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ ติดต่อหน่วยราชการ	50.7	50.7	27.1	16.9	5.5	49.3

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของการตัดคะแนน และบทลงโทษ กรณีไม่ร้ายแรง (ต่อ)

ลำดับ	รายการประเมิน	เห็นด้วย	ระดับคะแนน				ไม่เห็นด้วย
			1-5	6-10	11-15	มากกว่า 15	
9	ใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัย ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน	42.9	29	45.4	25	.8	57.1
10	ประทุพติคนไม่เป็นสุภาพชน เช่น พุดคำหยาบ คำสอเสียด คำทอ เป็นต้น	36.7	88.2	6.5	4.8	.5	62.6
11	กล่าวคำเท็จ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อความอันควรบอกต่อ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร	36.7	54.2	25.4	19.5	.8	62.6
12	กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย	40.1	33.3	34	28.9	3.8	59.9
13	ให้ถ้อยคำ ข้อมูลหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ	46.9	37	34	28.2	.7	53.1
14	จัดทำหรือมีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่สิ่งพิมพ์ ภาพวาด สิ่งเขียน หรือถ้อยคำ หรือกระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของผู้อื่น หรือสถาบัน	51.4	25.2	37.7	31.8	5.3	48.6
15	กระทำการใดๆ ที่คณะกรรมการกิจการนิสิตพิจารณาเห็นว่า เป็นความคิดไม่ร้ายแรง	35.7	83.8	9.5	5.4	.7	64.3
16	สูบบุหรี่ในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้ามสูบ	53.6	22.8	20.3	50.7	6.3	46.4

สรุปจากตารางที่ 3 นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามในด้านการตัดคะแนน และบทลงโทษนิตินิโทษไม่ร้ายแรง ที่ระบุในประกาศอย่างชัดเจน ของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่เห็นด้วยกับโทษตามประกาศว่าด้วยวินัยนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร มีจำนวน 4 ข้อ คือ

1 ด้านการกระทำผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่สกปรก คิดเป็นร้อยละ 50.3 และเสนอรระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 11-15 คิดเป็นร้อยละ 51.5

2. การแสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าห้องเรียน ห้องสอบ และติดต่อหน่วยงานทางราชการ คิดเป็นร้อยละ 50.7 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 1 – 5 คิดเป็นร้อยละ 50.7

3. จัดทำหรือมีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่สิ่งพิมพ์ภาพวาด สิ่งเขียน หรือกล่าวถ้อยคำ หรือกระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง ของผู้อื่น หรือสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 6 – 10 คิดเป็นร้อยละ 37.7

4. สูบบุหรี่ในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้ามสูบ คิดเป็นร้อยละ 53.6 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 11 – 15 คิดเป็นร้อยละ 50.7

และในข้อที่นิสิตมองว่าไม่เห็นได้มากที่สุดคือ การอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยเกินกว่าเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป คิดเป็นร้อยละ 92.9 เห็นด้วยเพียง 7.1 เท่านั้น

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนิสิตต่อบทลงโทษกรณีโทษร้ายแรง

ลำดับ	รายการประเมิน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	การมีเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ หรือของมีเมาไว้ในครอบครอง หรือเสพ และเข้ามาในพื้นที่มหาวิทยาลัย	73.5	26.5
2	ห้ามให้นิสิตเกี่ยวข้องกับการเล่นฟุตบอล	71.8	28.2
3	ห้ามนิสิตเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	80.6	19.4
4	การทุจริตสอบ	78.2	21.8

สรุปจากตารางที่ 4 นิสิตให้ความคิดเห็นในด้านบทลงโทษร้ายแรง ดังนี้ นิสิตส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า โทษที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดมานั้นเหมาะสม และเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ในทุกข้อ แต่ที่เห็นด้วยมากที่สุดคือข้อห้ามนิสิตเกี่ยวข้องกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 80.6 รองลงมาเป็นการทุจริตสอบ คิดเป็นร้อยละ 78.2

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนิสิตต่อการมีส่วนร่วม

ลำดับ	รายการประเมิน	ใช่	ไม่ใช่
1	ในฐานะที่ท่านเป็นนักกฎหมายหากมีการร่างระเบียบวินัยนิตถฉบับใหม่ท่านอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการออกระเบียบข้อบังคับหรือไม่	77.9	22.1
2	ท่านต้องการให้มหาวิทยาลัยนเรศวรปรับเปลี่ยนระเบียบวินัยนิตถใหม่หรือไม่	68	32
3	ท่านคิดว่าระเบียบข้อบังคับวินัยนิตถ เหมาะสมกับนิตถ ในยุคปัจจุบันหรือไม่	58.5	41.1

สรุปจากตารางที่ 5 ในด้านความคิดเห็นของนิสิตคณะนิติศาสตร์ ต่อการมีส่วนร่วมในการปรับปรุง ข้อกฎหมาย ข้อบังคับด้านวินัยนิตถ มหาวิทยาลัย พบว่า นิตถให้ความเห็นว่ากฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ยังมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 58.5 และเห็นว่าไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 41.1 ซึ่งใกล้เคียงกันอยู่พอสมควร แต่นิตถคณะนิติศาสตร์อยากจะมีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยน และแก้ไข หากเกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย และต้องการให้นิตถมหาวิทยาลัยนเรศวร ปรับเปลี่ยนในบางส่วนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความรู้ และความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ ระหว่างภาค
ปกติ และภาคพิเศษ

ลำดับ	รายการประเมิน	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ	
		ทราบ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
1	นิสิตทราบหรือไม่ว่า ตนเองมีคะแนนความประพฤติ	37.9	62.1	44.2	55.7
2	นิสิตทราบหรือไม่ว่าตนเองมีคะแนนความประพฤติ ของตนเอง คนละกี่คะแนน	6.2	93.8	15.7	84.2
3	นิสิตทราบเรื่องหลักเกณฑ์การตัดคะแนนความ ประพฤติหรือไม่	13.9	86.1	30.3	86.7
4	นิสิตทราบถึงลักษณะความผิด ที่อาจทำให้ตนเองถูก ตัดคะแนนความประพฤติหรือไม่	24.3	75.7	33.3	66.7
5	นิสิตทราบถึงขั้นตอนในการ ลงโทษ และตัดคะแนน ความประพฤตินิสิตหรือไม่	12.4	87.5	22.6	73.4
6	นิสิตทราบหรือไม่ว่า ถูกตัดคะแนนความประพฤติ จำนวนเท่าใดจึงจะถูกลงโทษภาคทัณฑ์	3.1	96.9	7.27	92.7
7	นิสิตทราบหรือไม่ว่าหาก โดนตัดคะแนนความ ประพฤติในครั้งเดียวหรือ หลายครั้งรวมกัน เป็นกี่ คะแนนจึงจะ โดนพักการศึกษา	3.1	96.9	6.1	93.9

สรุปจากตารางที่ 6 การแสดงการเปรียบเทียบความรู้ และความเข้าใจต่อคะแนนความ
ประพฤติ นิสิตภาคปกติภาคพิเศษ พบว่านิสิตภาคปกติไม่ทราบในเรื่อง การถูกตัดคะแนนความ
ประพฤติจำนวนเท่าใด จึงถูกลงโทษภาคทัณฑ์ และ ไม่ทราบว่าโดนหักคะแนนความประพฤติ
รวมกันในจำนวนคะแนนเท่าใด จึงจะ โดนพักการศึกษาในภาคปีการศึกษานั้นๆ คิดเป็น 96.3 เท่ากัน
ทั้ง 2 ข้อ ส่วนของภาคพิเศษ ข้อที่นิสิตไม่ทราบมากที่สุดคือ ด้านการหักคะแนนความประพฤติในกี่
ครั้ง จึงจะ โดนพักการศึกษาในภาคเรียนนั้นๆ คิดเป็นร้อยละ 93.9

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ต่อการเสนอแนะด้านข้อ
 วิจารณ์คิดว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแตกต่างกันอย่างไร

ลำดับ	รายการประเมิน	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ		Sig.
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	ไม่พบบัตรประจำตัวนิสิตเมื่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยตรวจสอบ	37.9	62.0	44.2	55.7	.101
2	อยู่ในบริเวณ มหาวิทยาลัยเกินกว่าเวลาที่ มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก มหาวิทยาลัยเป็นกรณีๆ ไป	6.2	93.8	15.7	84.2	.846
3	แต่งกายสุภาพเรียบร้อยหรือไม่สุภาพเรียบร้อยเมื่อเข้าชั้น เรียน ห้องสอบ หรือติดต่อหน่วยงานราชการซึ่งถูก ตักเตือน และภาคทัณฑ์ ไว้ไม่เกิน 2 ครั้ง	13.6	86.4	30.3	69.7	.036
4	มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือสื่อสิ่งพิมพ์ อื่นๆ ที่ลามกอนาจารไว้ในครอบครอง	24.3	75.7	33.3	66.6	.001*
5	กระทำผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ หรือกระทำ การใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่ สกปรก	12.4	87.6	22.6	73.4	.346
6	แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ ติดต่อหน่วยงานราชการ	3.1	96.9	7.27	92.7	.140
7	ความประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม หรือ วัฒนธรรมอันดีงามของไทย	3.1	96.9	6.1	93.9	.556
8	แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ ติดต่อหน่วยราชการ	24.3	75.7	20	80	.335

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ต่อการเสนอแนะด้านข้อ
 วิจารณ์นิสิต ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแตกต่างกันอย่างไร (ต่อ)

ลำดับ	รายการประเมิน	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ		Sig.
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
9	ใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัย ในลักษณะที่ ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน	51.9	48.1	35.7	64.3	.001*
10	ประพฤติตนไม่เป็นสุภาพชน เช่น พุดคำหยาบ คำ ส่อเสียด คำทอ เป็นต้น	42.6	57.3	32.2	67.8	.005*
11	กล่าวคำเท็จ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อความอันควรบอกต่อ อาจารย์ หรือ เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยนเรศวร	45.7	54.3	35.7	64.3	.003*
12	กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของ มหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย	63.5	36.4	46.6	53.4	.001*
13	ให้ถ้อยคำ ข้อมูลหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติ หน้าที่โดยชอบ	51.1	48.8	43.6	56.3	.167
14	จัดทำหรือมีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ซึ่ง สิ่งพิมพ์ ภาพวาด สิ่งเขียน หรือถ้อยคำ หรือ กระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ชื่อเสียงของผู้อื่น หรือสถาบัน	62.7	37.2	42.4	57.5	.071
15	กระทำการใดๆ ที่คณะกรรมการกิจการนิสิต พิจารณาเห็นว่าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง	38.7	61.2	33.3	66.7	.064
16	สูบบุหรี่ในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้าม สูบ	64.3	35.6	45.1	54.8	.002*

ทดสอบค่าความเชื่อมั่นที่ 95% (*P < 0.05)

สรุปจากตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตภาคปกติ และภาค พิเศษ ต่อ บทลงโทษกรณีโทษไม่ร้ายแรง ของวินัยนิตมมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ในจำนวน 16 ข้อวินัย การตัดคะแนน และลงโทษกรณีโทษไม่ร้ายแรง ตามประกาศวินัยนิตมมหาวิทยาลัยนเรศวรพบ ว่านิสิต ภาคปกติและภาคพิเศษ ให้ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามสถิติ ที่ความเชื่อมั่น 0.05 มี ทั้งสิ้นจำนวน 6 ข้อ คือ

1. มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือสื่อสิ่งพิมพ์ อื่นๆ ที่ลามกอนาจารไว้ใน ครอบครอง
2. ใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัย ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน
3. ประพฤติตนไม่เป็นสุภาพชน เช่น พุดคำหยาบ คำส่อเสียด คำทอ เป็นต้น
4. กล่าวคำเท็จ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อความอันควรบอกต่อ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือสุประมาทเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุข ส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย
6. สูบบุหรี่ในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้ามสูบ

ตารางที่ 8 แสดงมุมมองของนิสิต ในเรื่องของบทลงโทษกรณีโทษร้ายแรง

ลำดับ	รายการประเมิน	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ		Sig.
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	การมีเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ หรือของมี เมาไว้ในครอบครอง หรือเสพ และเข้ามาในพื้นที่ มหาวิทยาลัย	70.5	29.6	75.7	24.3	.049
2	ห้ามให้นิสิตเกี่ยวข้องกับการพนันฟุตบอล	68.2	31.4	74.5	25.4	.020
3	ห้ามนิสิตเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	78.2	21.8	82.4	17.5	.079
4	การทุจริตสอบ	75.9	24.1	80	20	.087

ทดสอบค่าความเชื่อมั่นที่ 95% (*P < 0.05)

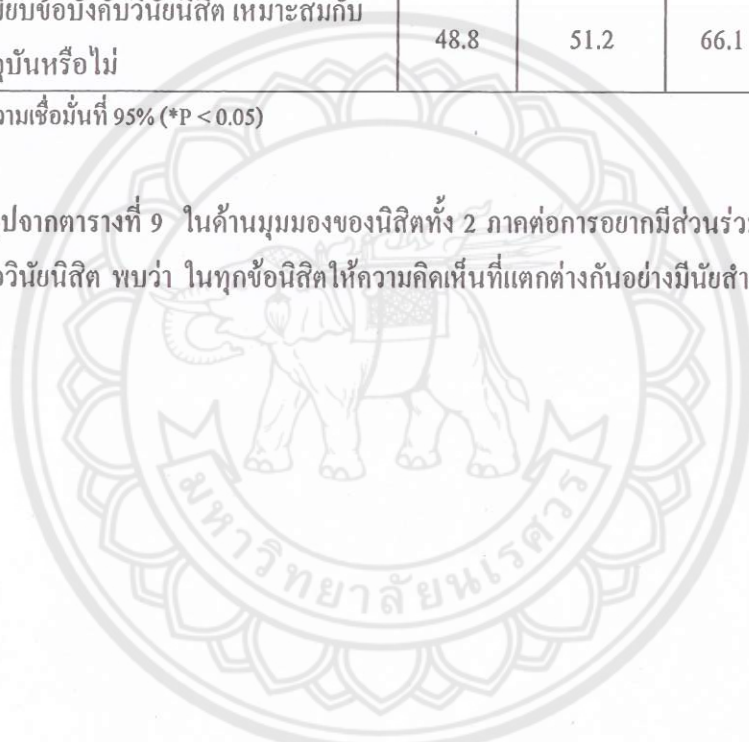
สรุปจากตารางที่ 8 ในมุมมองของนิสิตทั้งสองภาค ต่อเรื่องบทลงโทษกรณีโทษร้ายแรง พบว่าในทุกข้อนิสิตทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นด้วยต่อบทลงโทษ โดยไม่มีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญของสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นด้านการต้องการมีส่วนร่วมของนิสิตในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ระเบียบข้อบังคับ วินัยนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ลำดับ	รายการประเมิน	ภาคปกติ		ภาคพิเศษ		Sig.
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	ในฐานะที่ท่านเป็นนักกฎหมายหากมีการร่าง ระเบียบวินัยนิสิตฉบับใหม่ท่านอยากเข้ามามีส่วน ร่วมในกาออกระเบียบข้อบังคับหรือไม่	73.6	26.4	81.2	18.8	.002*
2	ท่านต้องการให้มหาวิทยาลัยนเรศวรปรับเปลี่ยน ระเบียบวินัยนิสิตใหม่หรือไม่	62.7	37.2	72.1	27.9	.001*
3	ท่านคิดว่าระเบียบข้อบังคับวินัยนิสิต เหมาะสมกับ นิสิตในยุคปัจจุบันหรือไม่	48.8	51.2	66.1	33.9	.001*

ทดสอบค่าความเชื่อมั่นที่ 95% (*P < 0.05)

สรุปจากตารางที่ 9 ในด้านมุมมองของนิสิตทั้ง 2 ภาคต่อการอยากมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปรับปรุงข้อวินัยนิสิต พบว่า ในทุกข้อนิสิตให้ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การจัดการประชุมกลุ่มย่อยในภาคของประชาชน

สรุปจากการประชุมกลุ่มย่อยของตัวแทนนิสิตคณะนิติศาสตร์ในมุมมองของการวิเคราะห์ปัญหาด้านวินัยนิสิต มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นนิสิตหญิงจำนวน 2 คน นิสิตชายจำนวน 3 คน เป็นนิสิตภาคปกติ 2 คน นิสิตภาคพิเศษ 3 คน ดำรงตำแหน่งองค์กรนิสิตทั้งมหาวิทยาลัย และคณะ 3 คน ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง 2 คน จัดประชุมในวันที่ 19 ตุลาคม 2552 ณ ห้องอ่านหนังสือคณะนิติศาสตร์ เวลา 14.30 น. - 16.00 น. สรุปประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ในด้านความรู้และความเข้าใจของนิสิต ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์ต่างๆ รวมถึงตัวบทโทษของนิสิต พบ ว่านิสิตให้ความสำคัญต่อคะแนนความประพฤติอย่างมาก และไม่สนใจด้วยว่ามีผลต่อตนเอง เพราะมองไม่เห็นเป็นรูปธรรม หรือให้ความสำคัญน้อยกว่าคะแนนที่มีผลต่อการเรียน เพราะการบังคับใช้กฎการตัดคะแนนความประพฤติไม่จริงจัง อาทิเช่น เรื่องการแต่งกาย การสูบบุหรี่ ก็ไม่มีการดำเนินงานทางวินัยที่เด็ดขาด ผู้ดำเนินการที่แท้จริง ทำให้ นิสิตมองเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นถ้าไม่ใช่วินัยร้ายแรง นิสิตก็มองว่าคะแนนความประพฤติเป็นเรื่องที่มีหรือไม่มีก็ได้

ประเด็นที่ 2 มุมมองของนิสิตต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับ และตัวบทโทษ พบว่า ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 - 2550 นั้น สมควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบางข้อ ให้ทันสมัยนิยม และความเป็นไปได้ของบทโทษที่จะบังคับใช้กับนิสิต เช่น การแต่งกาย ทะเลาะวิวาท สูบบุหรี่ เป็นต้น โดยนิสิตทั้งสองกลุ่ม ภาคปกติ และภาคพิเศษ มองข้อบังคับที่สำคัญสมควรปรับให้เข้ากับธรรมชาตินิสิต ดังนี้

1. เรื่องการแต่งกาย

1.1 เครื่องแต่งกายของนิสิตหญิง พบว่านิสิตหญิงโดยทั่วไปชอบใส่กระโปรงสั้น และเสื้อที่รัดรูป แต่ก็ยังคงเป็นสภาพนิสิตเต็มตัว เมื่อไปที่ใดก็รู้ว่าเป็นนิสิตในระดับอุดมศึกษา เพียงแต่มันดูโป๊ ไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ในด้านรองเท้านิสิตหญิงส่วนใหญ่ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ สมัยนี้ก็ได้ใส่รองเท้าแตะเหมือนสมัยก่อน แต่หันมาใส่คัทชูหลากหลาย ซึ่งในความเป็นจริงก็หุ้มส้นเท้า ซึ่งเป็นรองเท้าที่สภาพในระดับหนึ่ง และเข็มขัดนิสิตหญิงสมัยใหม่ชอบใส่เข็มขัดสีน้ำตาล แต่ก็ถือว่าใส่ หากนิสิตหญิงใดที่แต่เกินกว่าเหตุข้างต้น ก็สามารถดำเนินการทางวินัยนิสิตได้เลย

1.2 เครื่องแต่งกายของนิสิตชาย พบว่านิสิตชายทั่วไปทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ ชอบใส่กางเกงยีนขาเตป กางเกงสีจูดลาด สีฟอก หัวเข้าขาด รองเท้าแตะ เสื้อออกนอกกางเกง ไม่สวมเข็มขัด ซึ่งนิสิตทั้งภาคได้ให้ความเห็นว่ากางเกงแบบนี้ดูไม่ดี และไม่เหมาะสมแต่ตนเองก็เคยใส่เพราะมันสะดวกดี บางคนก็บอกว่าใส่ตามแฟชั่นบางครั้งก็เห็นเพื่อนใส่ก็ใส่ตามกันเพราะไม่มีใครว่าอะไร และไม่ได้โดนว่ากล่าวตักเตือน ในกรณีที่ไปเรียนรายวิชานอกคณะ แม้แต่อาจารย์

ผู้สอนเองก็ไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือนอะไร ทำให้นิสิตมองเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่หากจะบังคับให้นิสิตแต่งกายถูกระเบียบ และออกกฎเพื่อบังคับใช้ เห็นควรให้นิสิตชายแต่งกางเกงนี้

1.2.1 สวมใส่เสื้อนิสิตสีขาวแขนสั้นหรือยาก็ได้ มีสาวได้แต่ไม่มีมากจนเกินไป และชายเสื้อเข้าในกางเกง

1.2.2 สวมใส่กางเกงขีนได้แต่ต้องเป็นสีดำเท่านั้น ขากางเกงไม่ขาดจนน่าเกลียด ทรวงกระบอกตรง

1.2.3 สวมใส่รองเท้าผ้าใบ หรือรองเท้าหนังเท่านั้น

1.2.4 ใส่เข็มขัดถูกระเบียบ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

2. เรื่องการสูบบุหรี่

การสูบบุหรี่นิสิตทั้งสองภาค ทั้งเพศหญิงและเพศชายให้ความเห็นตรงกันว่าเป็นการไม่สมควรที่จะสูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นสถานที่ราชการ และมองเห็นสภาพปัญหาว่าการรณรงค์ ก็ไม่เป็นการแก้ไขปัญหาได้ เป็นเพียงแต่การดำเนินน้ำพริกละลายแม่น้ำเท่านั้น เหตุที่นิสิตส่วนใหญ่สูบบุหรี่ คือ ขาดคนที่เข้ามารับผิดชอบอย่างจริงจัง เพราะเนื่องจากไม่กล้าที่จะเตือนนิสิตที่สูบบุหรี่ หากเตือน ก็อาจเกิดความไม่พอใจของนิสิต และเกิดความไม่ปลอดภัยในทรัพย์สินของนิสิตของตนได้ ดังนั้นจึงไม่มีใครกล้าที่จะเสี่ยง และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอง ก็ไม่ให้ความสำคัญ ทำให้ปัจจุบันกลายเป็นเรื่องปกติ ซึ่งแม้แต่อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ก็สูบบุหรี่ให้เห็น

3. เรื่องการทุจริตสอบ

ในมุมมองของนิสิตคณะนิติศาสตร์ เรื่องการทุจริตสอบ นิสิตถือว่าเป็นโทษรุนแรงอย่างยิ่ง ไม่สามารถที่จะอภัยได้ เนื่องจากเป็นการกระทำที่จงใจ ในขณะที่มีสติ และเห็นควรให้ปรับด้วยโทษ คือ ให้คิด F ในรายวิชาที่ทุจริต โดยไม่พักการเรียน และให้ทำประโยชน์ แทน เช่น เข้าค่าย ทำกิจกรรม หรือช่วยงานคณะ เป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ตามแต่คณะกรรมการพิจารณา

ประเด็นที่ 3 ด้านการปรับเปลี่ยนระเบียบข้อบังคับว่าด้วยวินัยนิสิต นิสิตให้ความเห็นว่าถูกระเบียบข้อบังคับบางตัวล้าหลัง และไม่เหมาะสม สมควรที่จะเปลี่ยน เช่น การพักบัตรนิสิตเมื่อเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบ ซึ่งบางครั้งอาจเป็นเพียงแค่บัตรประชาชนหรือบัตรที่ระบุว่ามิได้ตนเป็นพ้อ การมีสิ่งพิมพ์หรือ สื่อลามกอนาจารไว้ในครอบครอง ซึ่งสมัยนี้มีแต่ในโทรศัพท์ และคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ซึ่งถือ เป็นสิทธิส่วนบุคคล หากต้องการตรวจสอบ และสมัยนี้ไม่มีแล้วหนังสือโป๊ เป็นต้น หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประกาศข้อบังคับวินัยนิสิต ใหม่ เห็นควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการแก้ไข และเห็นควรให้เสียงของคณาจารย์ และนิสิตที่ร่วมปรับระเบียบข้อบังคับ เท่ากัน เพื่อความเป็นธรรม นิสิตส่วนใหญ่จะได้อบรมรับในกฎกติกาที่นิสิต ได้มีส่วนร่วมในการร่างระเบียบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษ การตัดคะแนน โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงความรู้ และความเข้าใจของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์การลงโทษในการตัดคะแนน
2. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนิสิต คณะนิติศาสตร์ ต่อคะแนนความประพฤตินิสิต และหลักเกณฑ์ในการลงโทษ หรือการตัดคะแนน
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับ นำกลับมาพัฒนาคุณภาพด้านงานวินัยและพัฒนา นิสิตของคณะนิติศาสตร์

การดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษา นิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งหมด 287 คน โดยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์มาจาก เล่มข้อบังคับและประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวรด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 – 2550 และเล่มวิจัยเรื่อง เรื่อง ปัจจัยจูงใจการแต่งกายตามระเบียบของนิสิต H-SMILE สร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยขั้นตอนการกรอกข้อมูลคียบในโปรแกรม Excel เพื่อตรวจสอบข้อมูลอย่างถูกต้อง และนำสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ด้วยโปรแกรม Statistic software (spss) เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยได้ใช้ ค่าสถิติร้อยละ ค่า sig. เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างในการเสนอปัญหาเหมือนกัน แต่แตกต่างกัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า

ข้อมูลด้าน เพศ ร้อยละ 49.3 ซึ่งเป็นจำนวน 145 คน เป็นเพศชาย และร้อยละ 50.7 ซึ่งเป็นจำนวน 149 เป็นเพศหญิง

ข้อมูลด้าน ชั้นปี ส่วนใหญ่แล้วผู้ตอบแบบสอบถามนั้นจะอยู่ในชั้นปี 3 คิดเป็นร้อยละ 56.6 และชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.4 เนื่องจากผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับ นิสิตชั้นปีที่ 2 และ 3 มาก เพราะถือว่าเป็นนิสิตที่อยู่ในชั้นกึ่งกลางของการเรียนในระดับอุดมศึกษา มีเวลาที่ปรับตัวและมีข้อเสนอแนะในทางที่ดี เนื่องจากได้ใช้ชีวิตในอุดมศึกษามาระยะหนึ่งแล้ว

ข้อมูลด้าน ภาค ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 56.1 และภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 43.9 ซึ่งผู้วิจัยได้เน้นหนักไปทางนิสิตภาคพิเศษมากที่สุดเนื่องจาก เป็นนิสิตที่กระทำความผิดระเบียบมหาวิทยาลัยที่ไม่ร้ายแรงน้อยกว่านิสิตภาคปกติ

ประเด็นการประเมินด้านปัญหาในภาพรวม พบว่า

ด้านความรู้และความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจะตนเองมีคะแนนความประพฤติ คิดเป็นร้อยละ 58.5 และเรื่องหลักเกณฑ์ระเบียบต่างๆ ที่นิสิตควรรู้ก็ไม่ทราบเลยในทุกข้อ ซึ่งในแต่ละข้อมีเพียงส่วนน้อยที่ทราบ ซึ่งเห็นได้จาก การถูกตัดคะแนนความประพฤติที่มีโทษร้ายแรง ถึงกับพักการศึกษา ซึ่งทราบเพียงร้อยละ 4.8 และไม่ทราบรายละเอียดเลย ร้อยละ 95.2

ด้านการตัดคะแนน และบทลงโทษนิสิต ในกรณีโทษไม่ร้ายแรง ที่ระบุในประกาศอย่างชัดเจน ของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่เห็นด้วยกับโทษตามประกาศว่าด้วยวินัยนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร มีจำนวน 4 ข้อ คือ

1. ด้านการกระทำผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่สกปรก คิดเป็นร้อยละ 50.3 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 11 – 15 คิดเป็นร้อยละ 51.5

2. การแสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าห้องเรียน ห้องสอบ และติดต่อหน่วยงานทางราชการ คิดเป็นร้อยละ 50.7 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 1 – 5 คิดเป็นร้อยละ 50.7

3. จัดทำหรือมีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่สิ่งพิมพ์ภาพวาด ดึงเขียน หรือกล่าวถ้อยคำ หรือกระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง ของผู้อื่น หรือสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 6 – 10 คิดเป็นร้อยละ 37.7

4. สูบหรือในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้ามสูบ คิดเป็นร้อยละ 53.6 และเสนอระดับคะแนนที่สมควรหักอยู่ในชั้นคะแนน 11 – 15 คิดเป็นร้อยละ 50.7

และในข้อที่นิสิตมองว่าไม่เห็นได้มากที่สุดคือ การอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยเกินกว่าเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป คิดเป็นร้อยละ 92.9 เห็นด้วยเพียง 7.1 เท่านั้น

ด้านบทลงโทษร้ายแรง ดังนี้ นิสิตส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า โทษที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดมานั้นเหมาะสม และเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ในทุกข้อ แต่ที่เห็นด้วยมากที่สุดคือข้อห้ามนิสิตเกี่ยวข้องกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 80.6 รองลงมาเป็นการทุจริตสอบ คิดเป็นร้อยละ 78.2

ด้านความคิดเห็นของนิสิตคณะนิติศาสตร์ ต่อการมีส่วนร่วมในการปรับปรุง ข้อกฎหมาย ข้อบังคับด้านวินัยนิสิต มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตให้ความเห็นว่ากฎ ระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ยังมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 58.5 และเห็นว่าไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 41.1 ซึ่งใกล้เคียงกันอยู่พอสมควร แต่นิสิตคณะนิติศาสตร์อยากจะมีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยน และแก้ไข หากเกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย และต้องการให้นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรปรับเปลี่ยนในบางส่วนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68

การเปรียบเทียบระหว่างนิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ ต่อการเสนอแนะด้านข้อวินัยนิสิตว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแตกต่างกันอย่างไร พบว่า ในจำนวน 16 ข้อวินัย การตัดคะแนน และลงโทษกรณีไม่ร้ายแรง ตามประกาศวินัยนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรพบ ว่านิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ให้ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามสถิติ ที่ความเชื่อมั่น 0.05 มีทั้งสิ้นจำนวน 6 ข้อ คือ

1. มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือสื่อสิ่งพิมพ์ อื่นๆ ที่ลามกอนาจารไว้ในครอบครอง
2. ใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัย ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน
3. ประพฤติตนไม่เป็นสุภาพชน เช่น พุดคำหยาบ คำส่อเสียด คำทอ เป็นต้น
4. กล่าวคำเท็จ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อความอันควรบอกต่อ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์และปกติสุข ส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย
6. สูบบุหรี่ในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้ามสูบ

เรื่องบทลงโทษกรณีโทษร้ายแรง พบว่า ในทุกข้อนิสิตทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นด้วยต่อบทลงโทษ โดยไม่มีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติในทุกข้อวินัยร้ายแรง

ด้านมุมมองของนิสิตทั้ง 2 ภาคต่อการอยากมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปรับปรุงข้อวินัยนิสิต พบว่า ในทุกข้อนิสิตให้ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทสรุปสภาพปัญหาจากแบบสอบถาม และการประชุมกลุ่มย่อย พบว่า นิสิตคณะ
 นิติศาสตร์ ไม่ใส่ใจในคะแนนความประพฤติ โดยเหตุผลที่ว่า คะแนนความประพฤติ ไม่มีผลใช้
 อย่างจริงจัง ไม่เหมือนกับคะแนนทางด้านวิชาการ คะแนนเข้าเรียน จึงทำให้นิสิตไม่สนใจ จึงทำให้
 ขาดความรู้เรื่องระเบียบต่างๆ ในด้านตัวบทลงโทษนั้นบางข้อได้ล้าหลังไปแล้ว สมควรปรับใหม่
 ให้เข้ากับสถานการณ์ อาทิเช่น การแต่งกาย บางครั้งกระแสนิยม เข้ามาเร็วเกินไปทำให้นิสิตส่วน
 ใหญ่แต่งผิดระเบียบตามกฎมหาวิทยาลัย แต่นิสิตมองเพียงแค่ว่า ขอให้เป็น ข้างบนขาว และข้างล่าง
 ดำ คือ สวมใส่เสื้อนิสิตสีขาว จะด้านบนเป็นแขนสั้นหรือแขนยาวก็ได้ กางเกงหรือกระโปรงให้เป็น
 สีดำ เป็นขีนสีได้แต่ต้องไม่ขาด และมีสีเข้มเท่านั้น รองเท้าต้องไม่ใช่รองเท้าแตะ เป็นต้น ด้านวินัย
 นิสิตร้ายแรงนิสิตมองข้อการทุจริตสอบเป็นหลัก โดยให้เหตุผลว่า การลงโทษนั้นรุนแรงเกินไป ขอ
 เสนอให้ปรับเป็นเพียง ปรับตก หรือติด F ในรายวิชานั้น แต่ไม่ให้พักการศึกษา แต่ให้ทำกิจกรรม
 บำเพ็ญประโยชน์แทน เนื่องจากการพักการเรียนมีผลกระทบต่อกรจบ และรายวิชาอื่นๆ ควร
 พิจารณาเป็นวาระกรรมไป ทำรายวิชาไหน ก็ควรได้รับในรายวิชานั้น

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า สมติฐานทางการวิจัยที่ว่า นิสิตภาค
 ปกติ จะให้ความสำคัญต่องานวินัยนิสิตมากกว่านิสิตภาคพิเศษ นั้นผิด ซึ่งเห็นได้จากผลสรุป นิสิต
 ทั้ง 2 ภาค ไม่ให้ความสำคัญและไม่ใส่ใจในเรื่องของวินัยนิสิตเลย

ในเรื่อง การต้องการมีส่วนร่วมในการปรับแก้ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยวินัยนิสิต นิสิตให้
 ความเห็นว่า ในฐานะที่ตนเองเป็นนิสิตสายกฎหมาย ก็อยากมีส่วนร่วมในการร่างระเบียบ และเสนอ
 ให้การปรับปรุงในครั้งต่อไปเชิญนิสิตเข้ามามีส่วนร่วมด้วย โดยจะต้องให้นิสิตมีสิทธิ เสียง เสรีภาพ
 ในการเลือก เท่ากับอาจารย์ เพื่อเป็นกฏกติกาที่ออกมาจากนิสิต นิสิตจะได้ยอมรับในสิ่งที่ตนเองได้มี
 ส่วนร่วมในการทำตามกฎและระเบียบของมหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในด้านของนโยบาย งานกิจการนิสิตฯ ต้องนำเรื่องการหาข้อตกลงระหว่าง
 นิสิต และประชาคมมหาวิทยาลัย ว่าด้วยวินัยนิสิต มาผ่านการประชุมของสโมสรนิสิต ตัวแทนชั้นปี
 เพื่อหาประเด็นการปรับเปลี่ยนมุมมอง และข้อตกลงร่วมกัน และจัดให้ผู้แทนนิสิตพบผู้บริหารคณะ
 นิติศาสตร์ เพื่อวางแผนระยะยาวในการแก้ไขปัญหาวินัย เรื่อง นิสิตกระทำระเบียบของมหาวิทยาลัย
 เพื่อผู้ปฏิบัติ ผู้ประสานงานด้านวินัย และผู้กำกับดูแลนโยบายการพัฒนานิสิตคณะนิติศาสตร์
 กำหนดยุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาคือต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในด้านการปฏิบัติ นิสิตทั่วไปขาดความรู้เรื่อง วินัยนิสิต เห็นควรจัดกิจกรรม ให้ความรู้ด้านวินัยนิสิต ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ในงานปฐมนิเทศนิสิตใหม่ทุกปี และแจ้งประเด็นการทำผิดระเบียบ ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้เข้าพบนิสิตในทุกเดือน

3. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป จากการวิจัยเรื่องนี้ทำให้ทราบถึงความรู้และความเข้าใจของนิสิตต่อ ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านวินัยนิสิต ปี พ.ศ. 2547 – 2550 ซึ่งพบว่านิสิตมีความรู้ในเรื่องนี้น้อยมาก และไม่ใส่ใจที่จะรับทราบถึงข้อมูลอันเป็นสำคัญของตนที่สมควรทราบ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเห็นควร ศึกษาถึง ปัจจัยของนิสิตที่กระทำผิดวินัยนิสิตเพื่อทราบถึงสาเหตุ และปัจจัยที่นิสิตกระทำผิด รวมถึงข้อวินัยนิสิตทำผิดบ่อยๆ เพื่อเป็นฐานในการวางมาตรการป้องกันนิสิตกระทำผิดวินัยต่อไป

บรรณานุกรม

- กลุ่ม H-SMILE. (2551) รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยจูงใจที่ทำให้นิสิตกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่งกายถูกระเบียบและไม่ถูกระเบียบ และเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจที่ทำให้นิสิตกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่งกายถูกระเบียบ กลุ่มสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไชศรี ศรีอรุณ. (2550). สัมภาษณ์พิเศษเปิดใจคุณหญิงไชศรี ประเด็นร้อนแต่งกายชุดนิตยถูกระเบียบ. [ธัมมาร์ตัน อินทร์เมือง, ผู้สัมภาษณ์]. ม.นเรศวรสัมพันธ, ปีที่6(ฉบับที่75), 2
- บวรศักดิ์ อูวรรณ โณ. (2545). ธรรมภิบาล กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์น้ำฝน.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร (2547). ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านวินัยนิต ปี พ.ศ. 2547 – 2550. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วันชัย วัฒนศัพท์. (2546). การมีส่วนร่วมกับการพัฒนาองค์กร. (บรรยายในการสัมมนาชายอ้างและลูกจ้างภาครัฐวิสาหกิจ เรื่อง “ระบบทวิภาคีกับการแก้ปัญหาแรงงานในรัฐวิสาหกิจ วันที่ 6-8 มีนาคม 2546 โรงแรมพญาพิมานเตอร์ เมืองพญา ชลบุรี จัดโดย กองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน). [กรุงเทพฯ] : กองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน.
- สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. (2546). นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.

ภาคผนวก

B ความรู้ และความเข้าใจต่อคะแนนความประพฤติ (ต่อ)

ลำดับ	รายการประเมิน	ระบุ
6	นิสิตทราบหรือไม่ว่า ถูกตัดคะแนนความประพฤติจำนวนเท่าจึงจะถูกลงโทษภาคทัณฑ์	☐ ทราบ (หากทราบ ระบุคะแนน.....) ☐ ไม่ทราบ
7	นิสิตทราบหรือไม่ว่าหากโดนตัดคะแนนความประพฤติในครั้งเดียวหรือ หลายครั้งรวมกัน เป็นกี่คะแนนจึงจะโดนพักการศึกษา	☐ ทราบ (หากทราบ ระบุคะแนน.....) ☐ ไม่ทราบ

C ความคิดเห็นของการตัดคะแนน และบทลงโทษ กรณีโทษไม่ร้ายแรง

กรณีโทษไม่ร้ายแรง จะโดนตัดคะแนนความประพฤติ ระหว่าง 5 – 15 คะแนนต่อครั้ง

ลำดับ	รายการประเมิน	เห็นด้วย	ระบุคะแนน	ไม่เห็นด้วย
1	ไม่พบบัตรประจำตัวนิสิตเมื่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตรวจสอบ			
2	อยู่ในบริเวณ มหาวิทยาลัยเกินกว่าเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเป็นกรณีๆ ไป			
3	แต่งกายผิดระเบียบหรือไม่สุภาพเรียบร้อยเมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบ หรือติดต่อหน่วยงานราชการซึ่งถูกตักเตือนและภาคทัณฑ์ ไว้ไม่เกิน 2 ครั้ง			
4	มีภาพ สิ่งพิมพ์ ภาพวาด ภาพเขียน หรือสื่อสิ่งพิมพ์ อื่นๆ ที่ลามกอนาจารไว้ในครอบครอง			
5	กระทำความผิดระเบียบการใช้อาคารสถานที่ หรือกระทำการใดๆ ที่ทำให้อาคารสถานที่ สกปรก			
6	แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบติดต่อหน่วยงานราชการ			
7	ความประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงานของไทย			
8	แสดงกิริยาอันไม่สมควร เมื่อเข้าชั้นเรียน ห้องสอบติดต่อหน่วยราชการ			

C ความคิดเห็นของการตัดคะแนน และบทลงโทษ กรณีโทษไม่ร้ายแรง(ต่อ)

ลำดับ	รายการประเมิน	เห็นด้วย	ระบุ คะแนน	ไม่เห็นด้วย
9	ใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัย ในลักษณะที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน			
10	ประพฤติตนไม่เป็นสุภาพชน เช่น พุดคำหยาบ คำสอเสียด คำทอ เป็นต้น			
11	กล่าวคำเท็จ หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อความอันควรบอกต่อ อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยนเรศวร			
12	กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย			
13	ให้ถ้อยคำ ข้อมูลหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ			
14	จัดทำหรือมีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ซึ่งสิ่งพิมพ์ ภาพวาด สิ่งเขียน หรือถ้อยคำ หรือกระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของผู้อื่น หรือสถาบัน			
15	กระทำการใดๆ ที่คณะกรรมการกิจการนิสิตพิจารณาเห็นว่าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง			
16	สูบบุหรี่ในพื้นที่อาคาร หรือสถานที่ราชการที่ห้ามสูบ			

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล : นายทศพล จูมัน
 เกิดเมื่อวันที่ : 13 พฤษภาคม 2525
 สถานที่เกิด : ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน : มน.นิเวศ 8 ห้องพัก 308 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 สถานที่ทำงาน : สำนักเลขานุการคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539 : มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 พ.ศ. 2542 : มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 พ.ศ. 2546 : ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาพัฒนาชุมชน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
 พ.ศ. 2552 : ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ) จากมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

